

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ЕЙ ТАКВОЗ... ЕЙ ТАКА!

chitanka.info

Стяга си денят багажа
и поема дълъг път,
ала още по паважа
твоите крачка сноват,
прелестните ти крачка,
и възбуждат, как да кажа...
ей таквоз на... ей така!...

Витоша, вещица стара,
тръпне в белия си шал.
Ти си още из булвара,
твоя буен плам е сгрял,
пламък... как да нарека?!
Ти добре го знаеш, Мара?!
Ей таквоз на... ей така!

Бърза покрай теб пребулен
важен, важен минувач
и несетно откъм Люлин
стели се вечерен здрач.
Аз стоя на своя пост,
а в душа ми чорт притулен
шепне нещо... ей таквоз!

Пълната луна разлива
меки сребърни лъчи
и лукаво се подсмива —
има нещо, то личи!
Пак ли някой нощен гост?
Ех, то лесно не се скрива...
Сигур, сигур... пак таквоз!

Девет вече, девет става,
глъхне шумния булвар.
Някой тебе приближава,

*бърже те прегръща с жар
и поема подръка.
Брей, какво ли пак ще става?
Сигур нещо... ей... така!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.